

השגעון החדש של החתיכות:

פיאות

שש נשים ישראליות מציגות בעמודים אלה את שערן הטבעי (מימין) ופיאותיהן

המעיוות לקנות את הסחורה בחנויות ה' מעטות המייצרות אותה בארץ. היא עולה להן כמו שהיא עולה לאשה האירופית, בין 300 ל-600 לירות. את הטיב שלה הן בודקות כעת על ראשיהן.

אבל עיקר בעייתה של חובשת הפיאה

ווקנים מלאכותיים. היום כבר קשה ללסף גבר אירופי או אמריקאי. הוא מתפרק כולו בתוך היד. הישראלים מחויקים עדין מעמד.

★ ★ ★

בכלל, מדינת ישראל היא אחת המפגרות בשטח זה. תרבות הפיאה עדין לא נקלטה בה. משתמשות בזה רק הנשים החודשות ביותר, אותן שהגיעו זה עתה מספורט ה' חורף בשחיין או אותן שגרות בבני-ברק ובמאה שערים. ישנן גם כמה נשים אמיצות

פעם היתה האשה חיה ומתה כמו ש' נולדה. עם אותם פנים, אותן ידיים, אותו ראש. היום, כשהאשה המודרנית יוצאת מביתה, היא חובשת לראשה את הפיאה הנכרית, מרכיבה לעיניה את הריסים ה' מלאכותיים, מלבישה על אצבעותיה את ה' ציפורניים התותבות, שלא לדבר על האף שהוא כבר לא מה שהיה. בסוף, אמנם מבחינים בכך שזאת לא היא, אבל או כבר מאוחר מדי.

לפיאה הנכרית יש היסטוריה ממושכת

פרוריה סגל היא אדריכלית במקצועה, אשתו של האדריכל דב סגל. «את הפיאה» היא מס' פרת, הביא לי בעלי מצירין, שם הפיאות יותר יקרות אפילו מאשר בפאריז. מחירה שלוש מאות דולאר. הפיאה הזאת משנה אותי לגמרי. פעם הייתי במסיבת קוקטייל בשגרירות האוסטרלית. הידידים הטובים בי יותר שלי לא ניגשו אלי. רק לקראת סוף הערב ניגשו כמה ידידים והתנצלו בפני. הם הסבירו לי שחשבו שבעלי התחתן עם אשה אחרת, או סתם מצא לו איזושהי בחורה צעירה. לא היה נעים להם. אינני מוסיחה כ' אלה קורות בכל פעם שאני יוצאת בפיאה»

הישראלית מתחלה בעת החפיפה. ספרי הארץ לא איכפת להם אם השיער הוא מלאכותי או לא, העיקר שיהיה תחתיו ראש. הם לא רגילים אחרת.

הצרה היא שלנשים המודרניות אין זמן לשים במספרה גם את השיער וגם את הראש. בכלל, לריבון אין בדרך כלל ראש.

לאחר כל האינפורמציה הזאת מי שיראה את בת ישראל העולה מן הרחצה כ' ששערה השחור, הגולש על כתפיה, נוסף סללים ומור, שיכדוק היטב לפני שהוא מאמין למראה עיניו.

הפיאות עם השיער הטבעי אנחנו משתדלים לא לייבש תחת המכונה. לי עצמי יש פיאה משיער מלאכותי. מדי פעם אני משתעשעת וסור אלתי לי פיאות, בהן אני מצליחה להוליך שולל את מיטב ידידי, ולהופיע בדמויות שונות אחת מהשניה, בהתאם למצב-רוחיי»

היא ספרית, המטפלת מזה שלוש שנים בפיאות נוכריות. היא בעלת שיער קצר, ובלונדי. מספרת היא: «צריך עזבי-ברזל בכדי לטפל בפיאות אלה. די קשה להכין את התסרוקת, אותה רוצה הלוקחה, כשהיא לא נמצאת במקום. את

יהודית

יותר מאשר לכל שאר האבירים הנוכריים. היא נולדה על ראשיהן של בנות מצרים העתיקה, עטרה גולגולת של שופטים וגנבים יפות במאות השש-עשרה, השבע-עשרה והשמונה-עשרה, עטפה בצניעות ובטהרה את ראשיהן המגולחים של בנות ישראל הכשרות למהדרין בגיטאות אירופה. במאה העשרים חלה בה דמוקרטיזציה. היא התפשטה במהירות, ובגוונים ובצבעים שונים, על ראשיהן של כל נשות תבל. איבה אי שם, בכתי החרושת, את הצבע השחור של ארץ מולדתה, סין או סיציליה. בארצות הנאורות יש לכל אשה מודרנית חמש-שש פיאות, בהמישה-שישה צבעים שונים. היא מתאימה את צבע הפיאה ל' צבע הבגדים, לצבע המכונית, לצבע הגבר איתו היא יוצאת. כשהשיער מתלכלך היא מורידה אותו, שולחת אותו למספרה ומקי' בלת בתורה ראש נקי, חפוף ומסודר. היא יכולה, אם היא רוצה, להשתמש רק בחצי פיאה, ברבע פיאה, או בשמינית פיאה, לשים אותה בכל חלקת ראש הרצויה לה. בתור קוקו, זנב סוס, פוני, צמה, או בתור סתם תלתל שובב הגולש לו על קצה המצח.

הגברים, לאחר שעקבו בהתעניינות אחר כל זה, סירבו להישאר מפגרים וגבריים. הם אימצו את שיגעון השיער הנוכרי. התחילו בזה אלה שלא היו דומים באופן טבעי לחיפושיות. המשיכו בזה אלה שכן היו דומים באופן טבעי לחיפושיות. אחרי שהם גמרו לכסות את עצמם בשיער, הם החלו לתלות על עצמם שפמים מלאכותיים

לצערי הצבע השחור לא מתאים לי. זה לא הצבע שלי. אני הולכת עם הפיאה למסיבות בערבים, או כששערי אינו מסודר. היא עלתה לאמי אלף לירות». רבים אינם יודעים להבחין אצלה בין אמת לפיאה.

נדיה בראון היתה פעם בעלת בית-ספר לדוגמנות. כיום נסי' שה את המקצוע. «את הפיאה הבלונדית שלי» היא מספרת, «שלחה לי אמי מפאריז. זאת פיאה אורגינלית של קאריטה»

נדיה